

Arrest

nr. 267 246 van 26 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
Beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Pegasuslaan 5
1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De eerste verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2014.

Op 6 april 2021 dient de eerste verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 juli 2021 wordt, gelet op de jonge leeftijd van de eerste verzoekende partij, haar moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 29 september 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bezit de Salvadoraanse nationaliteit en u bent afkomstig uit San Salvador. U hebt uw land van herkomst verlaten op vier juni 2019 in het gezelschap van uw ouders OLMC (O.V. xxx) en AAZH (O.V. 8 xxx).

Op 14 juni dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw ouders stelden in hun verzoeken dat uw vader door bendeleden van MS werd bedreigd en dat uw moeder nadien door bendeleden werd achtervolgd. Uit angst voor verdere problemen besloten uw ouders daarom met hun gezin El Salvador te ontvluchten.

Dit verzoek werd op 29 april 2020 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 19 maart 2021 een arrest velde waarin de beslissing en de argumentatie van het CGVS werd bevestigd. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 6 april 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaart uw moeder dat de bedreiging van de bende naar jullie gezin toen, nog steeds actueel is. Bendeleden hebben de woning van uw gezin ingenomen. Daarnaast verklaart uw moeder dat u en uw broer bij een terugkeer naar El Salvador door de bende zullen worden gerekruteerd of dat jullie zullen verdwijnen. U voegt hieraan toe aardbevingen te vrezen in El Salvador.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort en die van uw ouders en broer; een bundel schoolcertificaten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet persoonlijk kon worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd uw moeder, AAZH, opgeroepen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, samen met uw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt dat de door uw moeder aangehaalde problemen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in het verlengde liggen van de problemen die uw ouders aanhaalden bij hun verzoek van 14 juni 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaart uw moeder dat de bendeleden met wie zij problemen hadden, jullie huis intussen in beslag hebben genomen en jullie dus nergens meer terecht kunnen in geval van terugkeer naar El Salvador (CGVS, p. 5). Daarenboven verklaart uw moeder dat u en uw broer bij terugkeer naar El Salvador gerekruteerd zouden kunnen worden door de bende of net zoals veel andere mensen in El Salvador vermist zouden kunnen geraken (CGVS, p. 5). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat het hier louter om een hypothetische veronderstelling van uw moeder gaat, waarvoor zij verwijst naar algemene informatie over El Salvador en dat er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit afgeleid kan worden dat dit u of uw broer zal overkomen (CGVS, p. 5-6). Zij verklaart namelijk dat u noch uw broer ooit door enig bendelid zijn aangesproken en dat de bendeleden niet geprobeerd hebben om u of uw broer iets aan te doen (ibid.).

Zelf voegt u daar nog aan toe dat El Salvador een gevaarlijk land is omdat de aarde er soms beeft en er gevaarlijke dieren zijn (CGVS, p. 7-8). Deze feiten vormen echter geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De door uw ouders neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jullie paspoorten bevatten namelijk louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. De schoolcertificaten hebben louter betrekking op de scholing van u en uw broer en jullie inburgering in België.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging

van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De tweede verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2015. Ze is de broer van de eerste verzoekende partij

Op 6 april 2021 dient de tweede verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 juli 2021 wordt, gelet op de jonge leeftijd van de tweede verzoekende partij, haar moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 29 september 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Salvadoraanse nationaliteit en u bent afkomstig uit San Salvador. U hebt uw land van herkomst verlaten op vier juni 2019 in het gezelschap van uw ouders OLMC (O.V. xxx) en AAZH (O.V. xxx).

Op 14 juni dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw ouders stelden in hun verzoeken dat uw vader door bendeleden van MS werd bedreigd en dat uw moeder nadien door bendeleden werd achtervolgd. Uit angst voor verdere problemen besloten uw ouders daarom met hun gezin El Salvador te ontvluchten.

Dit verzoek werd op 29 april 2020 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw ouders tekenden

beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 19 maart 2021 een arrest velde waarin de beslissing en de argumentatie van het CGVS werd bevestigd. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 6 april 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaart uw moeder dat de bedreiging van de bende naar jullie gezin toen, nog steeds actueel is. Bendeleden hebben de woning van uw gezin ingenomen. Daarnaast verklaart uw moeder dat u en uw broer bij een terugkeer naar El Salvador door de bende zullen worden gerekruteerd of dat jullie zullen verdwijnen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort en die van uw ouders en broer; een bundel schoolcertificaten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet persoonlijk kon worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd uw moeder, AAZH, opgeroepen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, samen met uw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt dat de door uw moeder aangehaalde problemen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in het verlengde liggen van de problemen die uw ouders aanhaalden bij hun verzoek van 14 juni 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaart uw moeder dat de bendeleden met wie zij problemen hadden, jullie huis intussen in beslag hebben genomen en jullie dus nergens meer terecht kunnen in geval van terugkeer naar El Salvador (CGVS, p. 5). Daarenboven verklaart uw moeder dat u en uw broer bij terugkeer naar El Salvador gerekruteerd zouden kunnen worden door de bende of net zoals veel andere mensen in El Salvador vermist zouden kunnen geraken (CGVS, p. 5). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat het hier louter om een hypothetische veronderstelling van uw moeder gaat, waarvoor zij verwijst naar algemene informatie over El Salvador en dat er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit afgeleid kan worden dat dit u of uw broer zal overkomen (CGVS, p. 5-6). Zij verklaart namelijk dat u noch uw broer ooit door enig bendelid zijn aangesproken en dat de bendeleden niet geprobeerd hebben om u of uw broer iets aan te doen (ibid.).

De door uw ouders neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jullie paspoorten bevatten namelijk louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. De schoolcertificaten hebben louter betrekking op de scholing van u en uw broer en jullie inburgering in België.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11,

M.M. t. *Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus *El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021* (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus *El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus *El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendedegelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

2.1. Verzoekers stellen dat ze tot een sociale groep behoren die door bendes worden geviseerd en aldus als vluchteling dienen erkend te worden.

2.2. Vervolgens citeren verzoekers uit de "Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs" zowel met betrekking tot het begrip 'sociale groep' als met betrekking tot een politieke toegeschreven overtuiging. Hierna citeren verzoekers nog uit UNHCR, M. Boulton, Living in a World of Violence: An Introduction to the Gang Phenomenon, juli 2011, Dr. Thomas Boerman, The social-political context of violence in El Salvador, Honduras and Guatemala, Immigration Briefings, oktober 2018, M. G. Manwaring, Street gangs: the New Urban Insurgency, US Army War College, Strategic Studies Institute, March 2005, T. Boerman, Central American Gang Related Asylum Cases: Background, Leverage Points And The Use Of Expert Witnesses, immigration daily, UNHCR, "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from El-Salvador", 15 maart 2016, OSAC, El Salvador 2020 Crime & Safety Report, 31 maart 2020, Human Rights Watch, Deported to danger, United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse, 2020, Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, El Salvador: Information Gathering Mission Report - Part 1. Gangs in El Salvador and the Situation of Witnesses of Crime and Corruption, September 2016, IDMC, An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador, September 2018, Agnes Callamard, United Nations Special Rapporteur for Extrajudicial, Summary or Arbitrary Executions, El Salvador End of Mission Statement, 5 February 2018 en US Department of State, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: El Salvador, 11 maart 2020.

2.3. Tot slot stellen verzoekers met betrekking tot de vluchtelingenstatus dat: *"Het gezin wordt bedreigd door een bende. De bedreiging van de bende is nog steeds actueel. Zij hebben na de afsluiting van het verzoek om internationale bescherming van de ouders het huis van het gezin ingenomen. Er bestaat een gevaar dat de kinderen van het gezin gerecruiteerd zullen worden door de bendes."*

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus betogen verzoekers dat ze een risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet lopen.

3. Ter terechtzitting leggen verzoekers een attest van een klinische psycholoog voor van 14 december 2021.

4. Beoordeling

Op 6 april 2021 dienen verzoekers in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

De bestreden beslissingen werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De moeder van verzoekers werd op 1 juli 2021 gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: CGVS). De moeder van de verzoekers sprak in naam van haar minderjarige kinderen omdat zij door hun jonge leeftijd nog niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikken. Verzoekers' moeder verklaarde dat de benedeleden met wie zij problemen hadden het huis intussen in beslag hebben genomen en verzoekers dus nergens meer terecht kunnen in geval van terugkeer naar El Salvador (notities persoonlijk onderhoud [NPO], p. 5). Voorts verklaart verzoekers' moeder dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador door de bende kunnen gerekruteerd worden of net zoals veel andere mensen in El Salvador vermist kunnen geraken (NPO, p. 5). In dit verband verwijst verzoekers' moeder naar algemene informatie over El Salvador, maar zij verklaart dat verzoekers nooit door enig bendelid zijn aangesproken en dat de benedeleden niet geprobeerd hebben om verzoekers iets aan te doen (NPO, p. 5-6). Verzoekers' moeder verklaart ook dat El Salvador een gevaarlijk land is omdat de aarde er soms beeft en er gevaarlijke dieren zijn (NPO, p. 7-8). Namens verzoekers worden hun paspoorten en schoolcertificaten neergelegd.

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoekers berust op de feiten die hun ouders bij hun verzoek om internationale bescherming van 14 juni 2019 aangehaald hebben. Op 29 april 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij hun ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. In zijn arrest met nummer 251 249 van 19 maart 2021 weigert de Raad eveneens de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de ouders van verzoekers. Bijgevolg maken de minderjarige verzoekers, op basis van dezelfde vluchtredenen als hun ouders, evenmin aannemelijk dat zij om deze redenen nood hebben aan bescherming. Voorts wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *“Daarenboven verklaart uw moeder dat u en uw broer bij terugkeer naar El Salvador gerekruteerd zouden kunnen worden door de bende of net zoals veel andere mensen in El Salvador vermist zouden kunnen geraken (CGVS, p. 5). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat het hier louter om een hypothetische veronderstelling van uw moeder gaat, waarvoor zij verwijst naar algemene informatie over El Salvador en dat er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit afgeleid kan worden dat dit u of uw broer zal overkomen (CGVS, p. 5-6). Zij verklaart namelijk dat u noch uw broer ooit door enig bendelid zijn aangesproken en dat de benedeleden niet geprobeerd hebben om u of uw broer iets aan te doen (ibid.)”* De minderjarige verzoekers die door hun ouders vertegenwoordigd worden brengen in hun verzoekschrift geen elementen aan die de Raad hierover anders doen oordelen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekers toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijven. Zij gaan immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissingen, doch beperken zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doen aan of een ander licht werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

In de landeninformatie kan worden gelezen dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als *poste*), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes

voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijk socio-economische situaties viseren. Enerzijds zijn verzoekers geboren in 2014 en 2015, waardoor dat ze te jong te zijn om bij een terugkeer naar El Salvador door bendes gerekruteerd te worden. Anderzijds bevonden de ouders van verzoekers zich in El Salvador niet in een moeilijke socio-economische situatie, daar hun ouders er een eigen woning hadden en allebei in El Salvador tewerkgesteld waren. Er kan dan ook niet worden gesteld dat verzoekers zich in een slechte of kwetsbare socio-economische situatie of enige andere situatie van uitsluiting bevond waardoor zij nood zouden hebben aan bescherming door een bende. Voorts blijkt niet dat hun ouders verbonden zijn met bendes, zodat niet blijkt dat verzoekers zich "geprivilegieerd" zouden voelen mocht een bende interesse hebben in hen. Alles in acht genomen, blijkt dat het profiel en de individuele omstandigheden van verzoekers niet overeenkomen met de profielen van jongeren die doorgaans in het vizier komen van benden voor eventuele samenwerking, dienstverlening en rekrutering.

De loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels, zoals weergegeven in punt 2.2. volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X). Het louter verwijzen naar algemene informatie is daarenboven geenszins van aard afbreuk te doen aan de pertinente conclusie in de bestreden beslissingen dat verzoekers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In dit verband stelt de Raad nog vast en benadrukt hij dat in het verzoekschrift geenszins de vaststelling wordt betwist dat het verzoek van verzoekers hoofdzakelijk berust op de gronden die reeds werden aangehaald door hun ouders, in het kader van hun eerdere verzoek om internationale bescherming waarvoor de beslissingen definitief zijn.

Ter terechtzitting leggen verzoekers ook een attest van 14 december 2021 opgesteld door een klinische psycholoog. De klinische psycholoog geeft aan dat zowel verzoekers' moeder als vader lijden aan een posttraumatisch stresssyndroom (PTSD) die compatibel lijkt te zijn met hetgeen zij in El Salvador hebben meegemaakt. Dit attest heeft betrekking op de vluchtmotieven van verzoekers' ouders, en maakt geen melding van eigen feiten in hoofde van verzoekers die een apart onderzoek rechtvaardigen. Dat de ouders van verzoekers aan PTSD lijden maakt in hoofde van verzoekers geen eigen feiten uit die een apart onderzoek rechtvaardigen. Evenmin kan het de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor de psychologische problemen de familie. Uit het arrest van 19 maart 2021 met nummer X blijkt dat verzoekers' ouders vluchtrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden. Gelet op de ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het gegeven dat de behandelende psycholoog zich enkel hierop baseert zonder enig objectief onderzoek naar de waarachtigheid of de gegrondheid van het vluchtrelaas, geeft het psychologische attest aldus geen uitsluitsel over de specifieke oorzaak van verzoekers' ouders psychische problemen. Uit deze attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen de psychische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Samenvattend besluit de Raad samen met de commissaris-generaal dat verzoekers in het raam van hun beschermingsverzoek geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekers geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers en dient het onderhavige beroep te worden verworpen. Aangezien artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden. De door verzoekers aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS